

de set en set

JOAN VENTURA

El totxo, l'únic recurs contra la crisi?

Fa poc ho comentàvem amb uns amics: l'única sortida de la crisi a casa nostra suposa, lamentablement, la revifalla del sector de la construcció. I vet aquí que ara el govern espanyol es destapa amb una proposta per crear 350.000 llocs de treball a les obres. Sempre m'han meravellat aquestes prediccions incomprovables. Se'n recorden, dels 800.000 llocs de treball? Ara hi ha 4 milions llargs de desocupats; hi comptem aquests o es tracta d'uns altres? Bé, no fem broma amb coses tan serioses com aquestes. Per recuperar l'economia, el pla governamental inclou una rebaxa de l'IVA al 8% (amb la paradoxa que al juliol apugen la base general del 16% al 18%) i una línia de crèdit de fins a 200.000 euros per a aquelles empreses que es dediquin a la rehabilita-

“Mentre es produïa la destrucció del paisatge es tancaven les empreses d'economia productiva

ció de cases i edificis. El sector de la construcció havia arribat a una total saturació (nou-cents mil habitatges, nous de trinxa, per vendre a tot l'Estat); fent autèntiques bestieses urbanístiques –amb la connivència dels polítics de torn– com ara crear pobles fantasma i acabar de trinxar sense compassió els darrers racons de la costa mediterrània. Mentre es produïa la destrucció del paisatge que ens ha empobrit a tots i només ha enriquit uns quants, es tancaven les empreses d'economia productiva, ja sigui per deslocalització (quin gran invent del renovat capitalisme) o per esgotament davant les imparables ofertes asiàtiques. Al meu poble havíem viscut de la indústria del suro; avui no en queda res. Amb el tèxtil ha passat el mateix. No només de fàbriques de components per a cotxes pot viure l'home. Ni tampoc d'una temporada turística amb uns visitants cada cop més escurats. Els temps han canviat, però a casa fa més de dos mesos que esperem el lampista; es veu que la crisi a ell no l'afecta.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

cartes@elpunt.cat

Reformes i places d'aparcament

● Fa uns dies em varen dir que el carrer Migdia i la plaça del mercat del Lleó s'havien de reformar, eliminant zones blaves, aparcament de motos....

Jo no crec que sigui bo per al comerç d'aquesta zona. Cada zona blava són molts clients en potència. Calculem: una persona cada 1/2 hora per 8 hores al dia per 24 dies al mes, surt que cada plaça blava d'aparcament ens porta aproximadament 400 persones al mes a la zona comercial. Si s'eliminen unes 40 places de cotxes estem eliminant 16.000 persones que vénen a la zona comercial Migdia-Mercat del Lleó a fer gestions comercials. Si parlem de les motos estem parlant de unes 80 places = 32.000 persones/mes. Perdre tal volum de clients a la zona és molt dolent. / CARLOS VOZ. Girona.

Productivitat i horaris

● Baixa productivitat? Concretem-ne un dels aspectes. Un dels problemes greus en termes de productivitat a l'Estat espanyol és l'esmorzar (alguns treballadors, amb horari partit, desapareixen del seu lloc de treball durant 30 o 45 minuts). Els que hem viatjat a Europa sabem que l'horari partit s'acaba al matí generalment a les 12 h, i a les 14 h reprenen la feina. Això vol dir que dinen entre les 12 i les 14 hores.

És evident, doncs, que a Europa no poden esmorzar de 9 a 10 i que la majoria d'ells, quan comencen a les 8 h, per exemple, van a la feina esmorzats. Què implica això? Simplement llevar-se més d'hora que els espanyols. Heu circulat mai a les 23 h pels carrers d'una ciutat centreeuropea? Hau-

El projecte de llei del Montgrí

● Sr. Postigo, com a part interessada, deixi'm que em posi pel mig de l'escrit del 27/02/10 que en aquesta secció d'El Punt s'ha publicat en resposta a l'alcalde de Fontanilles: ni hi ha diàleg, ni Medi Ambient ha consensuat res, ni tampoc s'ha respost a cap de les més de 1.600 al·legacions contràries al Parc del Montgrí; ho sap tothom.

Quan dos volen parlar però un, l'administració, no vol arribar a acords, el diàleg es converteix en monòleg. Li posaré un petit exemple del diàleg de sords a què em refereixo: varem demanar una entrevista a un diputat d'un partit polític; un dia abans que es presentés el projecte de llei al Parlament, ens truca i ens diu que s'anul·lava l'entrevista perquè l'endemà es presentava el projecte del Parc del Montgrí i ja no calia parlar de res. Això és diàleg? Quan diu que el 88% del territori és favorable al parc, novament s'equivoca; estem parlant de persones, no d'hectàrees de terreny, però si parléssim d'hectàrees també s'equivocaria, perquè Torroella aporta 4.516 hectàrees, però són de terreny públic, i en canvi els altres municipis hi aporten 1.340 ha de terrenys que en la seva majoria són de propietat privada; així ens trobem que uns alcaldes defensen l'afectació de les propietats privades que a la força s'han inclòs dins dels límits del parc, i altres, a vegades obeint la disciplina de partit, miren més pels interessos polítics que pels ciutadans.

Tenir sensibilitat envers el territori i la ciutadania en general no és imposar unes idees de país excloents de les altres ideologies. Negociar és arribar a un acord a través del qual tothom hi ha de perdre i guanyar una mica, però vostès volen canviar la nostra manera d'ésser imposant, i això no és propi d'un estat de dret, ni tampoc d'un país que presumeix d'utilitzar les regles del bon joc democràtic per governar. / JOAN BALL-LLOSERA I LLAGOSTERA. Porta-veu de la plataforma Defensem Catalunya. Girona.

reu vist, si ho heu fet, que hi ha un petit tant per cent de llums encesos als habitatges, molt més petit que el que veuríem en una ciutat espanyola a la mateixa hora. Tenim mala peça al teler:

• El problema de l'esmorzar va lligat amb l'anarquia dels horaris i això sembla difícil d'adobar.

• La productivitat d'un individu és directament proporcional a les hores de repòs.

Si no hi ha un replantejament global per part de tota la societat (per exemple els horaris de TV), la crisi serà impossible de resoldre. / EMILI CHALAUX I FERRER. Riells i Viabrea (Selva).

+ d Trànsguges

● Els autodenominats grans partits no pensen fer-hi res. Encara no toca! Així, en aquesta tessitura de xarlatans polítics només queda una opció ben digna per part dels qui la facin seva: traslladar l'acord entre partits allà on rau la raó del pacte, a la política municipal. Això és, amb caràcter imminent signar públicament, a l'àmbit de cada municipi, per part dels partits locals que això els sigui possible (independents inclosos, ara sí), un acord que situï els regidors declarats trànsguges per la comissió del Congreso en un llistat que els impossibiliti pre-

sentar-se a les seves llistes ni pactar-hi cap govern municipal, per evitar la duplictat de llistes i aïllar-los. En bona lògica, aquest acord l'han de promoure els partits relegats a l'oposició pels trànsguges i ho han de fer ja, no cal esperar que els zombis es mosseguin. Això sempre ho milloraran les llistes obertes... ben esbatanades. / DAVID LLENSA. Calonge i Sant Antoni (Baix Empordà).

Coses curioses

● Sembla ser que de resultes del desgraciat incendi d'Horta de Sant Joan s'està qüestionant la responsabilitat de dos consellers de la Generalitat. Jo no sé fins a quin punt arriba aquesta responsabilitat, ja hi haurà qui en tregui l'entrellat, però el que voldria destacar és que aquests consellers són precisament d'ICV (i crec que no és la primera vegada que han de sortir a defensar-se) i es dona la casualitat que l'esmentat partit a les últimes eleccions va quedar a cinquè i penúltim (a les anteriors havien quedat a cinquè i últim). Però això no obstant són al govern de la Generalitat; com que varen donar suport a un partit que havia tret més vots que ells, però que tampoc no havia guanyat les eleccions, com a premi són al govern de la Generalitat, i pel que es veu no sembla que ho facin prou bé. Per tant, el poble de Catalunya ja va donar a entendre qui volia que governés, però als despatxos es va optar per una altra cosa i potser ara se n'estan pagant les conseqüències. No sembla gaire lògic que un partit amb tan poc suport electoral estigui al govern, i que la força que ha guanyat sempre les eleccions a Catalunya estigui a l'oposició. / JOAQUIM PIERA. Palafrugell (Baix Empordà).

en sisif | JORDI SOLER

